

Echipa noastră a împlinit 50 de ani de istorie, iar Dunărea Bătrână sărbătorește această cifră jubiliară printr-o serie de articole dedicate celor 50 de legende ale clubului, alese de noi și prezentate într-o ordine aleatorie. Cum nu există o dată exactă de fondare a clubului, iar sigla și actele oficiale ale FC Oțelul indică doar anul 1964, suporterii au privilegiul de a se bucura pe tot parcursul anului 2014, așa că în fiecare săptămână vom prezenta un nou om care a ridicat numele formației noastre la rang de mare echipă. Continuăm azi cu un fotbalist trecut în neființă, considerat de mulți poate cel mai tehnic jucător și poate cel mai mare fotbalist din istoria Oțelului...

Despre Nicolae Burcea s-a scris mult la final. Am fi preferat cu toții să nu fie nevoie să se scrie atunci în 2009...

Nae Burcea s-a născut s-a născut pe 7 februarie 1955, în localitatea Drăcșani din județului Teleorman, unde începe și fotbalul în mod organizat. La vârsta de 16 ani intră în contact cu lotul național de juniori, împreună cu alți viitori jucători importanți, cum ar fi Ilie Balaci sau Marcel Răducanu. Per total a strâns 30 de selecții în diferitele reprezentative de tineret.

În 1973 este adus la FC Argeș Pitești, prospăta campioană a României, unde a jucat alături de Dobrin, cu care a și fost asemănat ulterior. A debutat pentru prima echipă a piteștenilor într-un meci cu Politehnica Iași, încheiat cu scorul de 1-1, Nae pasând decisiv pentru golul echipei sale. În sezonul 1972/1973 FC Argeș a încheiat campionatul pe locul 3. A văzut marele Real Madrid pe viu, pe scaunul cel mai aproape de teren la singura victorie românească în fața "galacticilor".

Anul 1974 îl aduce pe Nae la FCM Galați, echipă din cauza căreia Oțelul este mutat forțat în două rânduri din oraș (cel puțin așa da Victor "Puiu" Vasilache de înțeleș). Aici va evolua până în 1981, va promova, dar va și retrograda din Divizia A în mai multe rânduri alături de oameni precum Ilie Hagioglu sau Ion Morohai.

După cum spuneam, anul 1981 îl alungă din Galați, oraș de care se atașase. Ca proaspăt absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport primește repartiție la Botoșani, unde se va întâlni cu Dumitru Dumitriu la CS-ul din localitate. După doi ani va reveni la Galați, la Oțelul,

unde activează timp de 7 ani. Aici a purtat tricoul cu numărul 10 și a primit porecla "Creatorul". Toți gălățenii care au prins acele vremuri își aduc și acum aminte de driblingul sau fin, de exactitatea paselor și de viziunea asupra jocului. A fost genul de jucător încântător și foarte vizibil pe parcursul meciurilor, un veritabil playmaker.

A contribuit decisiv la promovarea echipei Oțelul în prima ligă și la ascensiunea incredibilă care a adus-o față în față cu Juventus Torino. Nae Burcea s-a aflat pe teren la cea mai mare victorie internațională a Oțelului, el inițiind faza obținerii penalty-ului din care s-a marcat singurul gol al meciului de pe stadionul "Dunărea"!

Faptul că în acești ani și-a întemeiat o familie în Galați l-a făcut să rămână și după 1990 în oraș, timp de un sezon, la Gloria CFR, în Divizia B, ocupând un post de jucător-antrenor, echipă cu care ajunge aproape de a promova în Divizia A.

După acest sezon s-a transferat în Franța la FC Hisson, în Liga a IV-a, unde, tot ca jucător-antrenor, a reușit o promovare. A renunțat la cariera de fotbalist și a plecat la CF Alfontville, o echipă din suburbiile Parisului pentru a se ocupa de Centrul de Copii și Juniori din poziția de antrenor și director tehnic.

În țară a revenit ca antrenor la Dunărea Galați și la Gloria Buzău, unde l-a avut secund pe Ion Viorel, după care, cu ajutorul cunoștințelor de limbă franceză a plecat pentru a antrena la L'Etoile de Congo, multiplă campioană a statului african (ultima oară în 2006, anterior venirii lui Nae), pentru a îmbunătăți jocul la nivel internațional.

În 2009, la 54 de ani, a decedat la Paris, după o scurtă comă profundă, diagnosticul arătând că suferea de ciroză hepatică (atribuită în mod greșit "doar" consumatorilor de alcool) și cancer limfatic, două boli necruțătoare. Era al doilea titular trecut în neființă (după Surian Boral), din echipa care aducea cea mai mare victorie internațională din istoria fotbalului gălățean răpunând pe marea Juventus Torino.

A fost condus pe ultimul drum de Marius Stan, Cleo Vaișcovici, Eugen Ralea, Viorel Anghelinei sau Mario Agiu și în aplauzele suporterilor prezenți. Cortegiul funerar a plecat de la stadionul "Oțelul", acolo unde fanii au cerut ca arena să poarte din acel moment numele unuia dintre eroii fotbalului gălățean: Nicolae Burcea. Din păcate, acest lucru nu s-a mai întâmplat niciodată, deși la acea vreme propunerea a fost adusă la cunoștința ArcelorMittal Galați, proprietara stadionului.

Nae Burcea este cu siguranță unul dintre cei mai buni jucători din istoria Oțelului. Ultimul său meci în tricoul roșu-alb-albastru, în 2008, ni-l arată exact cum ar trebui să fie reținut: o persoană activă, care nu s-ar fi săturat de viață. Nae Burcea este o parte din Oțelul și va continua să fie viu atâta timp cât Oțelul va fi viu. Minima noastră datorie e să nu-l uităm...

Nae Burcea, către secundul Ioan Sdrobiș înainte de a începe repriza a doua a meciului cu Juventus: *„Nea Nelule, eu o să joc repriza asta. □ să jucăm cum știm noi. Așa am vorbit și cu băieții.”*

Marius Stan (fost coleg și bun prieten al lui Burcea): *„Pe zi ce trece îl vedeam cum se stinge și în momentul în care l-am urcat în avion, cineva parcă îmi spunea că nu-l voi mai vedea în viață. Am stat mai mult cu Nae în cameră, decât cu soția mea.”*

50 de ani/50 de legende: Nae Burcea

Scris de Marius Cernat & Vlad Drăgan
Duminică, 09 Martie 2014 21:59

Ilie Hagioglu (fost coleg și prieten al lui Nae Burcea): *“Doamne, cât de mult a suferit în ultimele luni. Când am aflat că a murit, m-am îndoit de plans. Ce băiat era, nu te puteai supăra pe el niciodată! Era plăcut, de viață, nu știu să fi avut vreun dușman.”*

Ion Viorel (fost secund al lui Nae Burcea): *“Cel mai mare fotbalist din istoria acestui oraș. Fratele meu. Ca să nu suferim și noi, cei apropiați lui, a ales să nu ne spună că e bolnav. Asta spune totul despre un caracter de excepție, al celui care a fost cel mai mare fotbalist al Galațiului din toate timpurile.”*

50 de ani/50 de legende: Nae Burcea

Scris de Marius Cernat & Vlad Drăgan
Duminică, 09 Martie 2014 21:59
